

Valami véget ért, valami fáj...

Az ősz minden esztendőben eljön. S, bár tengernyi kincset, télire való étkeket, aranyló erdőket varázsol lábunk elé, mégis tudjuk, mindezt azért teszi, hogy könnyebb legyen szembe néznünk azzal, hogy valami véget ért. Elviszi a fényt, a meleget, érezzük: valami fáj...

Ez az ősz, most elviszi egy éneklő közösség örök érvényű élményeit. 20 éven át halmozódtak azok a kincsek, amelyek aranyló erdőként ragyognak majd a karnagyok és kórustagok emlékeként. Szélcsengő, Csermely, Hangunió. Egyen-egyenként, s együtt. Időnként a politikai viharok kíméletlen szeleivel is dacolva, nem tettek mást, csak énekeltek, gyakoroltak, barátokra leltek, közösséget teremtettek, hagyományt ápoltak, megméretettek, hírnevet szereztek, kikapcsolódtak, Istennek szolgáltak.

Bár a szálló idő a politikai viharokat csendesítette, de a karnagyok, s kórustagok életét napjainkban is tovább bitorolja. A munka világának emberpróbáló kihívásai, gyógyíthatatlan betegségek, öregedéssel járó tagadhatatlan nehézségek, családi kötelek, megfelelések változásai (pl: unoka születése, költözködés) külön-külön és együtt is, meghatározzák egy közösség létét, hangulatát, (együtt)működőképességét. (Szomorú tény, hogy a fiatal utánpótlás, a lelkes zenekedvelők, Kunhegyesen nem a karéneklést választják.)

Így, most, **valami véget ért...**

A templomi szolgálatok, városi rendezvények, koncertek, külföldi és belföldi utazások, szereplések, dalünnepek emlékeit szívünkben és digitálisan is megőrizzük.

Köszönetet mondunk Nagy Tibor és Agócsné Sipos Edina karnagyoknak, hogy tengernyi időt szenteltek zenei felkészülésre-felkészítésre, zenei hallások-hangzások csiszolására, szereplési lehetőségek felkutatására-szervezésére, éneklő

közösségek egységgé kovácsolására, zenekultúránk gazdagítására-továbbadására.

Köszönettel adózunk a kórustagoknak, hogy szabadidejüket karénekléssel töltötték, kórusművek előadásával emelték különböző rendezvények színvonalát. Lehetőségeikhez mértén, éveken át szívvel-lélekkel képviselték az énekkarokat, s közben együttműködtek, alkalmazkodtak, gyakoroltak, utaztak, csevegtek, s vidámkodtak.

Valami fáj... Sajnos vannak rossz nyelvek, akik most „cserbenhagyásról”, „besokallásról”, „hűtlenségről” beszélnek.

Ők azok, akiknek elképzelésük sincs arról, mennyi munka, áldozatvállalás, felelősség, időtényező, testi-lelki energia lett befektetve ebbe a 20 esztendőbe.

Ők azok, akik még soha nem cipeltek zongorát, hangfalakat, kottatartót, mikrofonállványokat szabadnapjukon.

Ők azok, akik még soha nem énekeltek süvítő szélben, jegesesőben főtéren, vagy COOP-ABC előtt.

Ők azok, akik nem tudják, milyen lehet télvíz idején, hideg templomokban órákon át gyakorolni.

Ők azok, akik még nem próbáltak (20 éven át) egy vidéki kisváros zenekultúrájának fenntartásáért erőfeszítéseket tenni.

Kérjük őket, csendes, őszi elmélkedésre vonuljanak most háttérbe!

Az énekkarok támogatóinak, lelkes közönségének és hallgatóinak a jó Isten adjon hálát, kitartó és erőt adó jelenlétükért, elismerő tapsaikért!

Őrizzük közösen az átélt zenei élmények emlékét és imádkozzunk ifjú gyermeki utánpótlásért!

Köszönjük!

Kunhegyes Zenekultúrájért Alapítvány

Refi Ovi hírei

A jó ügy érdekében...

Bizonyára a kedves olvasók is tapasztalták, hogy az előző hónapokban megújult, megszépült a Kunhegyesi Református Általános Iskola külső homlokzata, valamint tetőszerkezete.

Az elmúlt időszakban a Református Óvoda jótékonyági báljának bevételéből, az intézmény játszódvara is újabb játékesz-

közökkel bővült. A favonat és az egyensúlyozó híd szorgos apukák segédletével került rögzítésre. A mozgásfejlesztő eszközöket óvodások, iskolások egyaránt használják, így fontos, hogy a korábban felállított fajtékok állagát,

külső felületét is megvédjük az időjárás viszontagságaitól, hogy minél gazdagabb lehetőséget kínáljunk gyermekeink mozgásigényének kielégítésére, nagymozgásuk fejlődésére.

Örömmel szolgál, hogy a Refi's gyermekek szülei is hasonlóképpen gondolkodnak. Kis szervezés után, hamar felállt a „festőbrigád”, s egy szombat délelőtt újra festettük játszóterünk játékeit. Így munkánkkal, mi is hozzájárultunk intézményünk tárgyi javainak gazdagításához, s a napsütéses délelőttön, kötetlen hangulatban, „csapatot” is építettünk.

Ezúton köszönjük minden dolgozó szülőnek, munkatársnak a segítségét, és Lenge Csaba karbantartónak iránymutató közreműködését!

Dudás Edit
óvodai tagintézmény vezető

